

İlgili Kanun / Madde
4857 S. İŞK/32
4721 S. TMK/2

T.C
YARGITAY
9. HUKUK DAİRESİ

Esas No. 2023/20845
Karar No. 2024/4650
Tarihi: 12.03.2024

- GÜVEN KAVRAMI
- GÜVEN TEORİSİ
- GÜVEN SORUMLULUĞU

ÖZETİ: Güven kavramı; temelinde dürüstlük, samimiyet kavramlarını barındıran ekonomik, sosyal ve kültürel bir kavramdır. Hukuk, uyuşmazlıkların çözümünü zaman zaman güven kavramında ve taraflar arasındaki kaynağını dürüstlük kuralından alan güven ilişkisinde bulmaktadır (Yargıtay Hukuk Genel Kurulu, 19.12.2019 tarihli ve 2015/21-2372 Esas, 2019/1420 Karar sayılı ve 06.10.2020 tarihli ve 2016/(21)10-1602 Esas, 2020/711 Karar sayılı kararları). Güven teorisi, her iki tarafın menfaatleri arasında denge kurmayı amaçlar ve kaynağını dürüstlük kuralından alır. Kendine özgü mahiyet arz eden güven sorumluluğu bir kişinin veya kuruluşun davranışlarıyla başkalarında yarattığı haklı beklentiler nedeniyle oluşan güven ilişkisinden kaynaklanır. Temeli Alman Borçlar Kanunu'nda yer alan, borçlar hukuku mevzuatımızda düzenlemesi bulunmamakla birlikte gerek Türk hukukunda gerekse İsviçre hukukunda kendisine uygulama yeri bulan bu teori; bir kimsenin kendi yarattığı dış görünüşün meydana getirdiği sonuçlara kendisinin katlanmasının gerekliliği, aksi yönde bir düşüncenin iyiniyet kurallarına aykırılık teşkil edeceği kabulüne dayanır. Bu kapsamda yorum sırasında güven teorisinin uygulanması 4721 sayılı Kanun'un 2 nci maddesinde düzenlenen dürüstlük

ilkesinin gereğidir. Kanunun getirdiği güvenin korunmasına ilişkin hükümler yanında, tarafların sözlü veya yazılı davranışları da bu güven ortamını sağlayabilir. Sağlanan güvenin, güven sorumluluğu kapsamında hukuken korunması gerekir (YHGK, 2015/21-2372 E., 2019/1420 K.; 2016/(21)10-1602 E., 2020/711 K.).

Güven sorumluluğunda taraflar birbirlerinden beklemedikleri güveni boşa çıkarmamalıdır. Bu itibarla güven teorisi hukuki güven, istikrar ve hakkaniyet düşüncesini esas alır. Hukukun bir amacı da kişilerin gerek birbirleriyle gerekse Devlet ile olan ilişkilerde güven ve sürekliliği sağlamaktır (YHGK, 2015/21-2372 E., 2019/1420 K.; 2016/(21)10-1602 E., 2020/711 K.).

Taraflar arasındaki alacak davasından dolayı yapılan yargılama sonunda İlk Derece Mahkemesince davanın kabulüne karar verilmiştir.

Kararın davalı Mesleki Yeterlilik Kurumu (Kurum) vekili tarafından istinaf edilmesi üzerine, Bölge Adliye Mahkemesince başvurunun kabulü ile İlk Derece Mahkemesi hükmü kaldırılarak yeniden esas hakkında hüküm kurulmak suretiyle davanın kabulüne karar verilmiştir.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı davalı Kurum vekili tarafından temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten ve Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde; yargılama ile ilgili olarak daha önce Ankara 12. Asliye Hukuk Mahkemesinde alacak davası ikame edildiğini, Mahkemece davanın kabulüne karar verildiğini, karara karşı istinaf yoluna başvurulması üzerine mahkemenin görevli olmadığı gerekçesiyle kararın kaldırıldığını, dosyanın Ankara 19. İş Mahkemesine gönderildiğini, Ankara 19. İş Mahkemesi tarafından arabuluculuk dava şartının usulüne uygun yerine getirilmediği gerekçesiyle davanın reddine karar verildiğini ve kararın 22.01.2020 tarihinde kesinleştiğini, müvekkili ile davalı Mesleki Yeterlilik Kurumu Hentbol Spor Kulübü Derneği arasında imzalanan ve Türkiye Hentbol Federasyonu tarafından 23.09.2016 tarihinde tasdik edilen sözleşme uyarınca; müvekkilinin 20.08.2016-20.06.2018 tarihleri arasında hentbol müsabakalarına çıkmasının, karşılığında müvekkiline ilk sene aylık 1.800,00 USD olmak üzere 10 ayda toplamda 18.000,00 USD, ikinci sene ise ayda 2.000,00 USD olmak üzere 10 ayda toplam 20.000,00 USD ödenmesinin ve aynı zamanda da bir kısım yaşamsal giderlerinin karşılanmasının kararlaştırıldığını, müvekkilinin

tam olarak 1 sene hentbol oynadığını, sözleşmesinin 20.06.2017 tarihinde karşılıklı olarak feshedildiğini, davalının bu sözleşmeye aykırı davranarak sözleşmede belirlenen yükümlülüklerini eksik şekilde yerine getirdiğini, davalılar arasında organik bağ olduğunu iddia ederek 9.000,00 USD ücret alacağının vade tarihinden itibaren USD'ye uygulanacak en yüksek banka mevduat faizi ile birlikte davalılardan müştereken ve müteselsilen tahsiline karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalı Kurum vekili cevap dilekçesinde; arabuluculuk dava şartının yerine getirilmediğini, davanın bu yönden reddi gerektiğini, taleplerin zamanaşımına uğradığını, husumet nedeni ile davanın reddi gerektiğini, müvekkili Kurumun her türlü vergi, resim ve harçtan muaf olduğunu, diğer davalının ayrı bir tüzel kişiliği bulunduğunu, diğer davalı Mesleki Yeterlilik Kurumu Hentbol Spor Kulübü Derneği ile aralarında hukuki ve mali ilişki olmadığını, müvekkilinin ismi ve logosunun hiçbir destek olmaksızın kullanıldığını, dava dilekçesinde bahsedilen sözleşmeye taraf olmadıklarını savunarak davanın reddini istemiştir.

Davalı Mesleki Yeterlilik Kurumu Hentbol Spor Kulübü Derneğini temsilen Kulüp Başkanı cevap dilekçesinde; 20.08.2016 tarihinde sözleşme imzalayan davacı sporunun 18.09.2017 tarihinde ayrılmak istediğini bildirmesi üzerine karşılıklı ibraname imzalanarak sözleşmesinin feshedildiğini, davacı oyuncuya ekli belgelerde belirtilen ödemelerin yapıldığını, alacağının bulunmadığını savunarak davanın reddini istemiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararıyla; Ankara 19. İş Mahkemesinin 2020/375 Esas, 2020/445 Karar sayılı dava dosyasında alınan bilirkişi raporuna göre davacının talep edebileceği alacağın 9.000,00 USD olduğu, o dosyada alınan bilirkişi raporunun dosya kapsamına ve delillere uygun olduğu, davalılar arasında organik bağ bulunduğu, bu nedenle davacının alacaklarından müştereken ve müteselsilen sorumlu oldukları gerekçesiyle davanın kabulüne karar verilmiştir.

IV. İSTİNAF

A. İstinaf Yoluna Başvuranlar

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davalı Kurum vekili istinaf başvurusunda bulunmuştur.

B. İstinaf Sebepleri

Davalı Kurum vekili; gerekçeli kararda ve karşı tarafın beyanlarında Kurumları aleyhine olan hususları kabul etmediklerini, tamamına itiraz ettiklerini, Kurumlarının özel bütçeli ve Sayıştay denetimine tâbi olduğunu, faaliyet alanı dışında bir alana harcama/ödeme yapılmasının mümkün olmadığını, 07.09.2016 tarihli ve 2016/66 sayılı Yönetim Kurulu kararının “Kurum bütçesinden herhangi bir şekilde mali (her türlü parasal değer) kaynak aktarılmaması ve kulüp tarafından yürütülen faaliyetler sebebiyle doğabilecek her türlü idari, mali ve hukuki ihtilaflarda

Mesleki Yeterlilik Kurumuna sorumluluk yüklenemeyeceği şartları ile Mesleki Yeterlilik Kurumu adının kulüp adı, logosunun kulüp arması olarak kullanılması uygun bulunmuştur.” şeklinde olduğunu, Sayıştay denetimine tâbi olan Kurumlarının dava konusu sözleşme borcundan sorumlu tutulması ve ödeme yapılması hâlinde kamu zararına sebep olacağını, Kurumları ile belediyeler arasındaki fark gözetilmeden emsal karar olarak belediyeler ve belediyelerin spor kulüpleri arasındaki ilişkilerin sunulmasının kabul edilebilir olmadığını, 5253 sayılı Dernekler Kanunu'na göre kurulan ayrı bir tüzel kişiliği bulunan diğer davalı Mesleki Yeterlilik Kurumu Hentbol Spor Kulübü Derneğinin yönetiminde Kurumlarının tüzel kişi olarak kurucu ya da üye sıfatıyla yer almadığını, Kurumları ile özel hukuk hükümlerine göre kurulmuş olan diğer davalı arasında organik bağ kurmasının yasal olmadığını, Kurumları tarafından kurulmadığı gibi işletilmesinin de söz konusu olmadığını, Kurumlarının sadece adını ve logosunu diğer davalıya kulüp adı ve kulüp arması olarak kullandırmak üzere Yönetim Kurulu kararı aldığını, Kurumlarının davaya konu sözleşmede taraf olarak yer almadığını, bilirkişi raporunun, usul ve yasaya aykırı olduğunu, kurumlarının harçtan muaf olması nedeniyle harca ilişkin kısmının müvekkili yönünden düzeltilmesi gerektiğini belirterek İlk Derece Mahkemesi kararının ortadan kaldırılması istemi ile istinaf yoluna başvurmuştur.

C. Gerekçe ve Sonuç

Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; davacının eski adı Zağnos Erkek Hentbol Spor Kulübü Derneği olan Mesleki Yeterlilik Kurumu Hentbol Spor Kulübü Derneği ile 23.09.2016 tasdik tarihli sözleşme imzaladığı, davalı Kurumun 07.09.2016 tarihinde Yönetim Kurulu kararı ile Kurumun adının kulüp adı, logosunun kulüp arması olarak kullanılmasının uygun görüldüğü, ayrıca Spor Kulübü Derneğinin aynı adreste faaliyet göstereceğinin belirtildiği, kesinleşen Bölge Adliye Mahkemesi kararlarına istinaden davalılar arasında mevcut organik bağ sebebi ile davalıların müştereken sorumlu tutulmalarının isabetli olduğu, davacı tarafından Kulübe hitaben düzenlenen ibranamenin miktar ve alacak kalemi içermediği ve matbu nitelik taşıdığı, davalı Mesleki Yeterlilik Kurumu harçtan muaf olmasına rağmen harçtan sorumlu tutulduğu gerekçesiyle davalı Kurum vekilinin istinaf başvurusunun kabulü ile İlk Derece Mahkemesi hükmü kaldırılarak yeniden esas hakkında hüküm kurulmak suretiyle davanın kabulüne karar verilmiştir.

V. TEMYİZ

A. Temyiz Yoluna Başvuranlar

Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davalı Kurum vekili temyiz isteminde bulunmuştur.

B. Temyiz Sebepleri

Davalı Kurum vekili; istinaf dilekçesinde belirttiği sebeplerle Bölge Adliye Mahkemesi kararının bozulması istemi ile temyiz yoluna başvurmuştur.

C. Gerekeçe

1. Uyuşmazlık ve Hukuki Nitelendirme

Uyuşmazlık, davalı Kuruma husumet yöneltilip yöneltilemeyeceği ve buna bağı olarak davacının ücret alacağından davalı Kurumun sorumlu olup olmadığı hususundadır.

2. İlgili Hukuk

6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 369 uncu maddesinin birinci fıkrası ile 371 inci maddesi,

4721 sayılı Türk Medeni Kanunu'nun (4721 sayılı Kanun) 2 nci maddesi.

3. Değerlendirme

Taraflar arasında, davalı Kuruma husumet yöneltilip yöneltilemeyeceği noktasında uyuşmazlık bulunmaktadır.

İlk Derece Mahkemesi ve Bölge Adliye Mahkemesi tarafından davalılar arasında organik bağı bulunduğu gerekçesiyle dava konusu alacaktan davalıların müştereken ve müteselsilen sorumlu tutulmasına karar verilmiştir. Ne var ki davalı Kurumun bir kısım yetkililerinin veya çalışanlarının Spor Kulübü Derneğinde görev almaları, davalı Kurumun sorumluluğunu doğurmaz. Bu nedenle davalılar arasında organik bağı bulunduğu gerekçesiyle davalı Kuruma sorumluluk atfedilmesi hatalı olmuştur.

Diğer yandan davalı Kurumun, dava konusu ücret alacağından güven teorisi uyarınca sorumlu olup olmayacağına da irdelenmesi gerekir.

Güven kavramı; temelinde dürüstlük, samimiyet kavramlarını barındıran ekonomik, sosyal ve kültürel bir kavramdır. Hukuk, uyuşmazlıkların çözümünü zaman zaman güven kavramında ve taraflar arasındaki kaynağını dürüstlük kuralından alan güven ilişkisinde bulmaktadır (Yargıtay Hukuk Genel Kurulu, 19.12.2019 tarihli ve 2015/21-2372 Esas, 2019/1420 Karar sayılı ve 06.10.2020 tarihli ve 2016/(21)10-1602 Esas, 2020/711 Karar sayılı kararları).

Güven teorisi, her iki tarafın menfaatleri arasında denge kurmayı amaçlar ve kaynağını dürüstlük kuralından alır. Kendine özgü mahiyet arz eden güven sorumluluğu bir kişinin veya kuruluşun davranışlarıyla başkalarında yarattığı haklı beklentiler nedeniyle oluşan güven ilişkisinden kaynaklanır. Temeli Alman Borçlar Kanunu'nda yer alan, borçlar hukuku mevzuatımızda düzenlemesi bulunmamakla birlikte gerek Türk hukukunda gerekse İsviçre hukukunda kendisine uygulama yeri bulan bu teori; bir kimsenin kendi yarattığı dış görünüşün meydana getirdiği sonuçlara kendisinin katlanmasının gerekliliği, aksi yönde bir düşüncenin iyiniyet kurallarına aykırılık teşkil edeceği kabulüne dayanır. Bu kapsamda yorum sırasında güven teorisinin uygulanması 4721 sayılı Kanun'un 2 nci maddesinde düzenlenen dürüstlük ilkesinin gereğidir. Kanunun getirdiği güvenin korunmasına ilişkin hükümler yanında, tarafların sözlü veya yazılı davranışları da bu güven ortamını sağlayabilir. Sağlanan güvenin, güven sorumluluğu kapsamında hukuken korunması gerekir (YHGK, 2015/21-2372 E., 2019/1420 K.;

2016 / (21)10-1602 E., 2020/711 K.).

Güven sorumluluğunda taraflar birbirlerinden bekledikleri güveni boşa çıkarmamalıdır. Bu itibarla güven teorisi hukuki güven, istikrar ve hakkaniyet düşüncesini esas alır.

Hukukun bir amacı da kişilerin gerek birbirleriyle gerekse Devlet ile olan ilişkilerde güven ve sürekliliği sağlamaktır (YHGK, 2015/21-2372 E., 2019/1420 K.; 2016/(21)10-1602 E., 2020/711 K.).

7. Somutu uyuşmazlıkta davacı ile Zağnos Hentbol Spor Kulübü arasında 20.08.2016 başlangıç tarihli sözleşme imzalandığı, Zağnos Erkek Hentbol Spor Kulübünün yapmış olduğu başvuruya istinaden davalı Kurum Yönetim Kurulunun 07.09.2016 tarihinde "Kurum bütçesinden herhangi bir şekilde mali (her türlü parasal değer) kaynak aktarılması ve kulüp tarafından yürütülen faaliyetler sebebiyle doğabilecek her türlü idari, mali ve hukuki ihtilaflarda Mesleki Yeterlilik Kurumuna sorumluluk yüklenemeyeceği şartları ile Mesleki Yeterlilik Kurumu adının kulüp adı, logosunun kulüp arması olarak kullanılması uygun bulunmuştur." şeklinde karar aldığı ve Zağnos Erkek Hentbol Spor Kulübü Derneğinin isminin Mesleki Yeterlilik Kurumu Hentbol Spor Kulübü Derneği olarak değiştirildiği anlaşılmıştır.

Davacı ile Zağnos Erkek Hentbol Spor Kulübü Derneği arasında iş sözleşmesinin imzalandığı tarihte, davalı Kurum ile bu Dernek arasında herhangi bir ilişki bulunmamaktadır. Dolayısıyla iş sözleşmesinin kurulması sırasında davacı sporcunun ücret alacağına davalı Kurum tarafından karşılanacağı hususunda söz ve davranışlarla, yukarıdaki paragraflarda yer verilen ilkede açıklanan şekilde, davacı tarafta güven oluşturulduğundan bahsedilmesi de mümkün değildir.

Açıklanan sebeplerle davalı Kurum hakkında açılan davanın husumet yokluğundan reddine karar verilmesi gerekirken davanın kabulüne karar verilmesi hatalı olup bozmayı gerektirmiştir.

VI. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

Temyiz olunan Bölge Adliye Mahkemesi kararının BOZULMASINA,
Dosyanın kararı veren Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,
12.03.2024 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.